

Una lluita encertada a les Filipines

BRETT M. DECKER

El president Bush va anar el 18 d'octubre a Manila per visitar-hi la seua aliada en la guerra contra el terror, la presidenta de les Filipines, Gloria Macapagal Arroyo.

Bush va anunciar-hi que enviarà una ajuda de 340 milions de dòlars a les Filipines al llarg d'aquest any, i Arroyo li va demanar assistència militar addicional per lluitar contra el terrorisme.

Només hi ha un problema: l'ajuda americana no ha fet millorar l'exèrcit de les Filipines i, en molts aspectes, l'únic que ha fet ha estat beneficiar els radicals islamistes que mira de combatre.

A l'agost, el general Narciso Ayala, cap de les forces armades filipines, va fer una afirmació alarmant, pel que fa a la condició dels membres de l'exèrcit: "Reconec que és cert que hi ha tota mena de tripijocs i de corrupcions, a tots els nivells."

Una part molt significativa del pressupost militar va a parar a la corrupció. Una de les pràctiques habituals, per exemple, és vendre quincalla militar al mercat negre. Les darreres batudes que s'han fet contra bases de l'organització separatista del Front Moro d'Alliberament Islàmic han demostrat que tenien veritables amagatalls d'armes amb marques de l'exèrcit filipí. Fins i tot l'ajuda americana es perd pel camí. S'han presentat informes al Congrés de les Filipines segons els quals alguns M-16 que els americans havien enviat a les forces armades filipines han estat rescatats als camps d'Abu Sayyaf, una banda de guerrillers i de segrestadors. Els extremistes musulmans, a més, han emprat rifles d'assalt, llançagranades i altres armes americanes contra les tropes filipines —és a dir, contra les tropes a les quals les subvencions americanes se suposa que han d'ajudar—. L'ajuda americana en la lluita contra els radicals islàmics sovint és contrarestada pels suborns que reben els soldats, per terroristes que, d'aquesta manera, aconsegueixen escapar. Alguns operatius d'Al-Qaida han arribat a fugir de presons d'alta seguretat militar, i una vegada fins i tot ho van fer en helicòpter. Si Washington i Manila volen, de debò, eliminar Abu Sayyaf,

“Els americans ja s'han guanyat l'estimació de la gent, en algunes missions a les Filipines. L'any passat, després d'haver-hi construït unes quantes carreteres, ponts, clavegueres i pous, els soldats americans van rebre l'entusiasme dels musulmans, quan marxaven de Mindanao. Si reberen més ajuda per a infraestructures, aquesta gent començaria a perdre el ressentiment d'haver quedat apartada de l'economia nacional”

haurien de fer-ho les forces especials dels EUA. El grup terrorista, el formen només un centenar d'amateurs, poc entrenats. No haurien de ser un problema per als soldats americans que ja són a les Filipines, però els terroristes encara s'escapoleixen de les tropes del seu país. I és que la Constitució filipina no permet que les tropes estrangeres duguen a terme missions de combat. Sí que permet, però, que els EUA puguin defensar les Filipines, si algú ataca aquestes illes. Una acció d'aquest tipus pot estar justificada, en aquest cas, perquè els grups terroristes reben finançament estranger. Aquesta missió seria ben rebuda al Capitoli, per tal com les Filipines tenen les característiques oposades al cas iraquí: hi ha un enemic conegut, amb capacitats limitades i també de nombre reduït, format per cèl·lules aïllades que reben un escàs suport de la gent. Hi ha molt

poc risc d'escalada terrorista: al país només hi ha un 5 per cent de musulmans. A més, cal tenir en compte un fet molt important: els musulmans filipins no donen suport a Abu Sayyaf. Els membres del Front Moro d'Alliberament Islàmic, els veuen com una banda de lladres que actuen per aprofitar-se'n, més que no com a moviment religiós que defensa l'islam. El governador provincial de la regió autònoma musulmana de Mindanao va ordenar a la seua força de seguretat islàmica que cooperara a la recerca d'Abu Sayyaf. Si els Estats Units no poden garantir que les armes arriben efectivament als militars filipins, cosa que és difícil, haurien de prendre en consideració altres mesures, com ara retallar l'ajuda militar i substituir-la pel suport econòmic a les illes musulmanes pobres del sud.

Els americans ja s'han guanyat l'estimació de la gent, en algunes missions a les Filipines. L'any passat, després d'haver-hi construït unes quantes carreteres, ponts, clavegueres i pous, els soldats americans van rebre l'entusiasme dels musulmans, quan marxaven de Mindanao. Si reberen més ajuda per a infraestructures, aquesta gent començaria a perdre el ressentiment d'haver quedat apartada de l'economia nacional. A més, si l'ajuda americana es reorientara, també s'aconseguiria, de retruc, impulsar la democràcia filipina. L'exèrcit ha provocat cops d'estat, d'ençà del 1965, en totes les administracions, en totes excepte en una.

En retirar el suport als militars filipins, Washington, l'aliat més important que té aquesta nació, també els envia el missatge següent: no fiquen cullerada a les institucions civils i de govern. La Casa Blanca hauria de ponderar acuradament de quina manera ajudarà millor a establir un dels aliats més fiables que té a l'Àsia. Malgrat totes les complicacions inevitables, les Filipines mereixen l'ajuda americana.

Brett M. Decker actualment escriu un llibre sobre Al-Qaida al sud-est asiàtic
© The New York Times—EL TEMPS
Traducció: Maite Insa